

PARAULA I VIDA

Preguem per totes les vocacions en l'Església

En aquest Diumenge IV de Pasqua, diada del Bon Pastor, celebrem també una **Jornada de Pregària per les Vocacions**. Des de fa 54 anys l'Església, tot celebrant el goig de la Pasqua i de tenir en Jesucrist un Bon Pastor que ens guia i que dóna la vida per tots, ha volgut unir-hi la pregària confiada per totes les vocacions eclesials. És la «Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions», per a la qual el Papa Francesc ens ha ofert un Missatge seu ben suggeridor, amb el lema **«Impulsats per l'Esperit: Sóc aquí, envieu-me»**. En els darrers anys també hi unim una Jornada de caràcter missioner, la «Jornada de les Vocacions Natives» que vol ser un reclam a insistir en la cooperació amb les Esglésies joves, on les vocacions són més nombroses actualment, però que bastants d'elles tenen pocs recursos per a formar-les i sostenir-les, i necessiten la nostra comunió solidària.

El Papa Francesc subratlla en el seu Missatge per a aquesta Jornada: «Qui es deixa atreure per la veu de Déu i es posa en camí per seguir Jesús, descobreix de seguida, dins d'ell, un desig incontenible de portar la Bo-

na Nova als germans, a través de l'evangelització i el servei mogut per la caritat. Tots els cristians han estat constituïts missioners de l'Evangeli (...). Per això, el compromís missioner no és una cosa que s'afegeix a la vida cristiana, com si fos una ornamentació sinó que, per contra, és al cor mateix de la fe: la relació amb el Senyor implica ser enviat al món com a profeta de la seva paraula i testimoni del seu amor (...). Tot cristià, en virtut del seu Baptisme, és un «portador de Crist» per als germans. Això val especialment per als que han estat cridats a una vida d'especial consagració i també per als sacerdots, que amb generositat han respost «Sóc aquí, envieu-me!». I el Papa demana que ens obrim a l'acció silenciosa de l'Esperit Sant, que és el fonament de la missió. Sense l'oració assídua i contemplativa no hi podrà haver mai pastoral vocacional, ni missió cristiana. En aquest sentit, cal alimentar la vida cristiana amb l'escolta de la Paraula de Déu i, sobretot, tenir cura de la relació personal amb el Senyor en l'adoració eucarística, que és un lloc privilegiat de l'encontre amb Déu. Finalment, el Papa anima amb força a viure aquesta profunda amistat amb el Senyor, sobre-

tot per implorar de Déu noves vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada.

És significatiu que el proper Sínode de Bisbes sobre «Els joves, la fe i el discerniment vocacional», que tindrà lloc l'octubre de 2018 i que ja s'està preparant amb diversos qüestionaris, tindrà l'acompanyament vocacional com a tema central unit als joves i a la fe.

Fem nostra la pregària amb què enguany demanem al Senyor respostes generoses a la seva crida:

«Pare, vull obrir el meu cor al món, donar a conèixer el tresor de la vostra tendresa i anunciar la vostra alegria als meus germans: "Sóc aquí, envieu-me!"

«Vull ser "portador de Crist", profeta de la vostra paraula i testimoni del vostre amor, fins assolir tota la terra: "Sóc aquí, envieu-me!"

«Vós que ens impulseu amb el vostre Esperit i supereu les nostres expectatives, camineu amb mi i sigueu sempre la meua força: "Sóc aquí, envieu-me!"

«Us ho demano per mitjà de Maria, la humil, la generosa, la valenta. Amén.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de l'Aplec de St. Jordi a Camarasa

Diumenge 23 d'abril, II Diumenge de Pasqua, i festa de St. Jordi, Patró secundari de Catalunya, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir l'Aplec de St. Jordi a l'ermita de St. Jordi a Camarasa (Noguera). Acompanyaren l'Arquebisbe, el Rector de la Parròquia, Mn. Alfons Velásquez i el diaca permanent que en té cura pastoral, Mn. Antoni Baldomà, i el Secretari general Mn. David Codina.

A la seva homilia l'Arquebisbe subratllà el significat profund dels «aplec» que posen de manifest el Regne de Déu com a moment de comunió compartida entre els homes, especialment envers els qui no tenen res, els pobres, els malalts i els qui pateixen, com es viu en el pa solidari que es beneeix al final de la missa. A les pregàries, Mons. Vives tingué una intenció especial pel Papa Francesc, en el dia de la seva onomàstica.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La sang del Senyor ens purifica

Jesús va fer el camí de la seva mort i resurrecció com a Primogènit de molts germans. Ell, Fill de Déu i un dels nostres, donant-se del tot al Pare va obrir el camí de la vida veritable a la humanitat sencera. La carta als Hebreus mostra aquest misteri al voltant d'una categoria que dóna sentit a tot: la sang de Jesús. Per una banda, ell, en la seva sang, «ha entrat al santuari» (He 9, 11-12); per l'altra, aquella sang «ens purifica» (He 9,13-14), de manera que, en la seva sang, nosaltres «podem entrar al santuari» (He 10,19-21), que és la comunió amb el Déu vivent.

La sang de Jesús vessada a la creu és el signe d'un misteri inefable; és signe i manifestació de

la donació de Jesús al Pare i a la humanitat fins a donar la vida. L'accent sobre la sang posa de relleu el caràcter cruent i dolorós de la mort de Jesús, però el centre no és pròpiament el seu sofriment sinó la seva donació total, amorosa, confiada, marcada pel sofriment, en el qual ell aprengué a donar-se (He 5,8). «En la seva sang» expressa el misteri central de Jesús: Ell entrà en comunió plena amb el Pare entregant-se a Ell del tot, fins a donar dolorosament la seva vida.

«La seva sang ens purifica» dels nostres pecats. La imatge d'una sang que neteja és tan sorprenent que s'emporta la interpretació i ens atrapa, però la «sang de Jesús», recordem-ho, significa

l'entrega de Jesús al Pare donant-ho tot, també la vida.

Aquella sang ens purifica vol dir que la donació de Jesús fa possible la nostra entrega personal, lliure, també dolorosa, a Déu i als germans; és així com quedem purs dels nostres pecats.

Així «en la seva sang» podem entrar al santuari participant en l'Esperit de Déu, per la nostra comunió viva amb Jesús, que per la mort i resurrecció, donant-se, va entrar a la comunió plena amb el Pare.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Roguemos por todas las vocaciones en la Iglesia

En este Domingo IV de Pascua, día del Buen Pastor, celebramos también una **Jornada de Oración por las Vocaciones**. Desde hace 54 años la Iglesia, celebrando la alegría de la Pascua y de tener en Jesucristo un Buen Pastor que nos guía y que da la vida por todos, ha querido unirle la oración confiada por todas las vocaciones eclesiales. Es la «Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones», para la que el Papa Francisco nos ha ofrecido un Mensaje muy sugerente, con el lema **«Empujados por el Espíritu: Aquí estoy, envíame»**. En los últimos años también unimos una Jornada de carácter misionero, la «Jornada de las Vocaciones Nativas» que quiere ser un reclamo a insistir en la cooperación con las Iglesias jóvenes, donde las vocaciones son más numerosas actualmente, pero que bastantes de ellas tienen pocos recursos para formarlas y sostenerlas, y necesitan nuestra comunión solidaria.

El Papa Francisco subraya en su Mensaje para esta Jornada: «Quien se deja atraer por la voz de Dios y se pone en camino para seguir a Jesús, descubre enseguida, dentro de él, un deseo incontenible de llevar la Buena Noticia a los hermanos, a través de la evangelización y el servicio movido por la caridad. Todos los cristianos han sido constituidos misioneros del Evangelio (...). Por eso, el compromiso misionero no es algo que se añade a la vida cristiana, como si fuese un adorno sino que, por el contrario, está en el corazón mismo de la fe: la relación con el Señor implica ser enviado al mundo como profeta de su palabra y testigo de su amor (...). Todo cristiano, en virtud de su Bautismo, es un «portador de Cristo» para los hermanos. Esto vale especialmente para los que han sido llamados a una vida de especial consagración y también para los sacerdotes, que con generosidad han respondido «Aquí estoy, envíame». Y el Papa pide que nos abramos a la acción silenciosa del Espíritu Santo, que es el fundamento de la misión. Sin la oración asidua y contemplativa no podrá haber nunca pastoral vocacional, ni misión cristiana. En este sentido, es necesario alimentar la vida cristiana con la escucha de la Palabra de Dios y, sobre todo, cuidar la relación personal con el Señor en la adoración eucarística, que es un lugar privilegiado del encuentro con Dios. Finalmente, el Papa anima con fuerza a vivir esta profunda amistad con el Señor, sobre todo para implorar de Dios nuevas vocaciones al sacerdocio y a la vida consagrada.

Es significativo que el próximo Sínodo de los Obispos sobre «Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional», que tendrá lugar en octubre de 2018 y que ya se está preparando con diversos cuestionarios, tendrá el acompañamiento vocacional como tema central junto a los jóvenes y a la fe.

Hagamos nuestra la oración con que esta Jornada pedimos al Señor respuestas generosas a su llamada:

«Padre, quiero abrir mi corazón al mundo, dar a conocer el tesoro de tu ternura y anunciar tu alegría a mis hermanos: «Aquí estoy, envíame.»

«Quiero ser «portador de Cristo», profeta de tu palabra y testigo de tu amor, hasta alcanzar los confines de la tierra: «Aquí estoy, envíame.»

«Tú que nos empujas con tu Espíritu y superas nuestras expectativas, camina conmigo y sé siempre mi fuerza: «Aquí estoy, envíame.»

«Te lo pido por medio de María, la humilde, la generosa, la valiente. Amén.»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

La Bíblia, protagonista de les catequesis pasquals a la parròquia de Sant Ot

La parròquia de Sant Ot, a La Seu d'Urgell, ha programat diverses conferències de catequesi pasqual, que es van iniciar el 28 d'abril i que acabaran l'1 de juny, i que és previst que es portin a terme a la Casa Parroquial.

El divendres 28 d'abril, les catequesis pasquals van començar amb el teòleg Francesc Torralba parlant de *L'alegria de l'amor*, l'exhortació apostòlica del Sant Pare Francesc. El passat 4 de maig, el Dr. Jaume Angelats, biblista, va parlar de «El poble jueu i les seves sagrades escriptures en la Bíblia cristiana». Les properes catequesis estan programades per al dijous 11 de maig, quan Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls d'Andorra, parlarà de l'«Himne de la Carta als Filipencs». El dijous 18 de maig es preveu «Carta als Gàlates», a càrrec del Dr. Òscar Rosell, Pediatra. El dimarts 23 de maig, hi ha progra-

mada una visita a l'exposició bíblica al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell (Andorra) de les 16 a les 18.30 h; i a les 19 h, el Dr. Armand Puig, Rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona, parlarà a la sala d'ac-

tes de l'edifici Crèdit Centre (Andorra la Vella) de «La Bíblia i les Bibles». Tancarà aquest cicle, el dijous 1 de juny, una reflexió musical «La nit fosca de Santa Teresa de Calcuta», a càrrec del Sr. F. Javier Galindo.

► **Urgell a l'Assemblea de Càritas.** L'Assemblea General Ordinària de Càritas Catalunya es va dur a terme a Barcelona, presidida per Mons. Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona i Bisbe Delegat de Càritas a la Conferència Episcopal Tarraconense. Del Bisbat d'Urgell hi van participar el Director, Sr. Josep Casanova, i el Delegat Episcopal, Mn. Jaume Mayoral. Francesc Roig, President de Càritas Catalunya, va informar sobre les novetats en l'estructura organitzativa de la ins-

titució, les relacions institucionals efectuades des de la darrera Assemblea, el relleu en la presidència de la Confederació Càritas Espanyola i altres gestions efectuades amb altres agents socials. La trobada es va fer el 5 d'abril i la propera reunió de l'Assemblea de Càritas Catalunya tindrà lloc el 21 de juny, també a Barcelona.

► **Els fidels de La Pobla de Segur coneixen La Passió de Cervera i el Santuari del Sant Crist de Balaguer.** Els fidels de la parròquia

de la Mare de Déu de la Ribera de La Pobla de Segur van fer una sortida per assistir a la representació de *La Passió* a Cervera, el diumenge 26 de març, acompanyats pel seu Rector, Mn. Josep Eliud Arias. *La Passió* de Cervera, declarada d'interès públic el 1969, és un seguit d'espectacles sobre la Passió i la Mort de Jesucrist, i és considerada com una de les més antigues d'Europa. El grup de fidels de La Pobla van visitar també el Santuari-Basilica del Sant Crist de Balaguer.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Fins i tot en moments durs i trastornadors, la misericòrdia i la bondat del Senyor són més grans que qualsevol altra cosa» (1 d'abril de 2017).

@Pontifex: «Quan l'Esperit Sant viu en els nostres cors, ens fa comprendre que el Senyor és a prop i sempre té cura de nosaltres» (2 d'abril de 2017).

@Pontifex: «Amb Jesús la joia habita el cor, l'esperança reneix, el dolor es torna pau, el dolor esperança, la prova oferta d'amor» (2 d'abril de 2017).

@Pontifex: «Mirem de seguir la petjada de Crist, concretament dedicant-nos als germans i germanes necessitats» (5 d'abril de 2017).

Ajuda solidària del Bisbat d'Urgell a la Diòcesi de Mocoa-Sibundoy (Colòmbia) després de l'esllavissament de terres

El Bisbat d'Urgell ha enviat 5.000 euros en solidaritat amb la Diòcesi de Mocoa-Sibundoy (Colòmbia) per pal·liar els efectes del desastre natural que va patir la zona la matinada de l'1 d'abril passat i per ajudar els damnificats pel terrible esllavissament de terres. L'ajut s'ha fet arribar directament a través del seu Bisbe, Mons. Luis Albeiro Maldonado Monsalve, en la diòcesi des de l'any 2015.

La tragèdia de Mocoa, un desastre natural ocorregut al municipi colombià de Mocoa, capital del departament del Putumayo (Colòmbia), durant la nit del 31 de març i la matinada de l'1 d'abril de 2017, ha tingut un fort impacte social. Fortes

pluges van provocar els desbordaments dels rius Mocoa, Mulat i Sancoyaco, generant esllavissades i fluxos de fang en diversos sectors de la capçalera municipal que van causar la destrucció d'habitatges i ponts, i van arrossegar vehicles al seu pas. Van ser arrasats 17 barris de la ciutat, dels quals cinc barris van quedar destruïts totalment. Es van reportar almenys 312 persones mortes i més de 400 ferides, amb un nombre oficial de 300 desapareguts. El bisbe de Mocoa, Mons. Maldonado, ha agraït vivament aquesta mostra de solidaritat eclesial i es manté en contacte amb el Vicari general d'Urgell per avaluar els danys i les restauracions a fer.

Constituït el Grup de Rectors Consultors. El Sr. Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, amb data 3 d'abril de 2017, i d'acord amb la designació feta pel Consell Presbiteral, que va donar el seu consentiment a la proposta feta pel Bisbe, ha constituït el Grup de Rectors Consultors del Bisbat d'Urgell previst pel Codi de Dret Canònic, el qual queda format pels següents rectors: Mn. Josep Uriel Álvarez, Mn. Ramon Balagué, Mn. Antoni Ballester i Mn. Jaume Mayoral.

El Codi prescriu que el Bisbe en uns determinats temes, «tracti l'assumpte amb dos rectors pertanyents al grup establert designat amb aquesta finalitat pel Consell Presbiteral proposat pel Bisbe» (cànon 1.742, 1).

Reunió amb les Religioses Filles de Crist Rei a Agramunt

Agramunt, a la Casa de les Religioses Missioneres de la Immaculada Concepció (RR. Concepcionistes), l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, amb el Rector de la Pquia. d'Agramunt, Mn. Uriel Álvarez, es van reunir amb la Superiora Provincial d'Espanya de les RR. Filles de Crist Rei, Gna. Fátima Falcón, que estava acompanyada per la Gna. Inés M.ª Mora.

Aquestes religioses dedicades a l'evangelització, al diàleg amb el laïcisme com féu Mn. Gras, i a l'ensenyament catòlic foren fundades pel venerable Mn. Josep Gras i Granollers, sacerdot nascut el 22 de gener

de 1834 a Agramunt, i que morí a Granada el 7 de juliol de 1918, essent Canonge del Sacromonte de Granada, on ara reposen les seves restes i que té obert el seu procés de beatificació.

Les religioses han visitat la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt, on hi ha la pila baptismal on el seu fundador fou batejat, així com l'Ajuntament i la casa natal del fundador, i han presentat al Bisbe d'Urgell el proper any commemoratiu del centenari de la mort d'aquest agramuntí, que es durà a terme del 7 de juliol de 2017 fins al 7 de juliol de 2018.

AGENDA

- ▶ **7 maig.** La Creu de Lampedusa arriba a Agramunt, després de passar per Sant Julià de Lòria. / Confirmacions a Les Ventoses, a les 10.30 h. / Confirmacions a Agramunt, a les 12 h. / Confirmacions d'adults a Agramunt, a les 18 h.
- ▶ **9 maig.** XXXI Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Solsona. Per a més informació: 00 376 825 264, M. Carme Ribes.
- ▶ **10 maig.** Lliurament Memorial Pere Tena a l'Arquebisbe de Puebla, Mons. Víctor Sánchez Espinosa a Barcelona. Assisteix Mons. Vives.
- ▶ **11 maig.** Conferència sobre el Papa Francesc de Mons. Joan-Enric Vives a la Parròquia Sant Vicenç dels Horts, Barcelona.
- ▶ **12 maig.** 30a Marxa a Peu a Montserrat. Sortida de veterans i joves d'Agramunt.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10 (o bé, com que s'ha llegit el diumenge: Jo 10,11-18)]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

9. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev. i doctor de l'Església, apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. **Lleida:** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats màrtirs a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), màrtir romà.

13. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. *Tortosa:* Mare de Déu dels Desemparats; Mare de Déu de Fátima (Portugal); sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. congr. del Sagrat Cor de Bétharam.

14. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jo 14,1-12]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26), santa Gemma Galgani, vg. seglar.

Diumenge IV de Pasqua

COMENTARI

Els qui entrin passant per mi, seran salvats

El discurs de Pere té efectes: es van penedir de tot cor. Amb penediment de conversió: *Digueu-nos què hem de fer.*

Fidel a la predicació de Jesús, els respon Pere: *Convertiu-vos i que cadascú es faci batejar en el nom de Jesús.*

Així, reconciliats amb Déu per la incorporació baptismal a Crist, *rebreu el do de l'Esperit Sant.*

1Pe subratlla l'*obrar el bé* (traducció dinàmica de la bondat) i el *sofrir*.

El sofriment, seguint les petjades de Crist i viscut *confiant la pròpia causa a Aquell que judica amb justícia*, dóna sentit al veritable ésser cristià.

La controvèrsia amb uns fariseus motiva un discurs amb metàfores singulars com *pastor, estrany, lladre, corral de les ovelles, porta i altre indret*.

La connexió de «*pastor i ramat*» amb «*corral i porta*» motiva la primera part del discurs: *Jo sóc la porta. Qui no entra per la porta al corral de les ovelles és un lladre o un bandoler.*

El qui *entra per la porta* té identitat: *és el pastor de les ovelles*; té un dret que se li reconeix: *el guarda li obre la porta.*

A més *les ovelles li reconeixen la veu*. Són seves no per domini sinó perquè *camina al davant i elles el segueixen*.

Jo sóc la porta de les ovelles. Els qui entrin passant per mi, seran salvats.

Tots els qui es posen al davant de Jesús, usurpant el seu paper de ser «*la porta*» de la salvació per a totes les ovelles, són *lladres o bandolers*.

«*Entrar a través de Jesús*» referit als posats com a *pastors* del Poble de Déu, vol dir tenir-lo com a model; referit a les *ovelles* vol dir escoltar Crist com a l'únic que té *paraules de vida eterna*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vaucruificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, / no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia per camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'as-serena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a ves-sar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?». Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sostiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños.»

Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»